

HEAD UUT ÕPPEAASTAT, SELTSIMEHED!

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Tallinna POLÜTEHNIK

Fallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 20 Esmaspäeval, 31. augustil 1959. a. XI aastakäik

Esimestest päevadest täie energiaga

Homme, seltsimehed, algab uus õppeaasta, õppeaasta 1959/60. Jälle täituvad meie maa tuhandete õppeasutuste hooned rõõmsa, õppehimulise, energilise noorusega, kes hakkab taas päev-päevalt koguma tarkust teaduse ammendamatu varasalvest. Palju uut toob enesega kaasa uus, algav õppeaasta. Hakatakse ju tänava esmakordselt praktiliselt ellu viima kommunistliku partei ja Nõukogude Valitsuse otsest kooli lähendamisest meie rahva igapäevasele praktilisele tööle ja elule.

Ka meie, Tallinna Polütehnilise Instituudi kollektiivile esitab selle seaduse rakendamine palju uusi nõudeid, uusi ülesandeid. Kui vanematel kursustel jääb õppeprotsess üldjoontes muutumatuks ja esinevaid lünki püütakse korrigeerida uute, 1959. a. kevadel kinnitatud unifikatsioonilise õppeplaani ja õppeprogrammi järgi, siis senisest täiesti erinev on käesoleval suvel I kursusele vastuvõetud üliõpilaste töögraafik. Kõik (välja arvatud ainult autoteede ja sildade eriala, kus õppetöö toimub sessioonil) üliõpilased alustavad õpinguid paralleelselt tootva tööga oma tulevasele erialale. Nii asuvad tulevased ehitusinsenerid alates 1. septembrist tööle Tallinna Üldhüdroenergeetikateaduskonna mitmesuguste erialade üliõpilased saavad endile töökohad tehastes: «Montaaz», «Volta», «Eesti Kaabel», «Punane Ret», «Ilmarine», Tallinna Ekskavaatoritehases, Tallinna Masinaehitustehases, V. Kingissepa-nimelises Tselluloosi- ja Paberikombinaadis ja mujal.

Mehaanikateaduskonna erialadele astujale kujunevad põhilisteks töökohtadeks Tallinna Mehaanikatehas, Tallinna Kontrollmööduritehas, Tallinna Masinaehitustehas ja Tallinna Ekskavaatoritehas. Keemia-mäeteaduskonna üliõpilased suunduvad Tallinna Ehituskeraamikatehasesse, Tallinna Keemiakombinaati, tehasesse «Uus Kalev», tehasesse «Männiku» jne. Osa tulevase keemikuid siirdub aga ka Kohtla-Järve Põlevkivi Ümbertöötlemise Kombinaati. Tulevased mäeinsenerid asuvad tootvale tööle Eesti Põlevkivibasseini kaevandustes. Õppetööga hakkavad I kursuse üliõpilased tegelema õhtuti, peale tööpäeva lõppu oma töökohal tehases, asutuses või ettevõttes. Neile organiseeritakse loenguid, praktikumid, laboratoorsed tööd ja harjutustunnid neli korda nädalas, üldmahuga 16 akadeemilist tundi. On selge, et sellisel teel suudavad I ja ka II kursuse lõpetada vaid sellised noored, kes on seadnud endale inseneri kutse omandamise kindlaks eesmärgiks. Neil tuleb juba esimestest õppetööpäevadest rakendada täie tõsiduse ja energiaga oma töö- ja õppeülesannete täitmisele. Siin tuleb kogu hingest püüda töötada nii, et õppetööst osavõttu ega programmides ettenähtud materjalide omandamisse ei tekiks mingisuguseid lünki ega puudujääke, sest arvestuste ja eksamite perioodil tootsid need paratamatult kaasa ebaedu. On selge, et tootva töö ja õppimise selline seostamine tõstab tunduvalt nii tehaste kui ka instituudi ühiskondlike organisatsioonide osatähtsust ja vastutust üliõpilaste normaalse töötingimuste ja õppeedukuse eest. Ei tohi unustada, et käesoleval õppeaastal toimub uute üliõpilaste vastuvõtt ainult ühiskondlike organisatsioonide soovitusel ja seega kannavad nad ühtlasi vastutust ka soovitatute töö- ja õppealase tegevuse eest.

Senisest suuremat tähelepanu pööratakse käesoleval õppeaastal ka õhtuse osakonna ja kaugõppeteaduskonna üliõpilastele. Et kergendada nende kaugõppeteaduskonna üliõpilaste tööd, kes elavad meie põlevkivibasseinis, organiseeriti käesoleval aastal Kohtla-Järvel TPI õppe-konsultatsioonipunkt, kus hakatakse regulaarselt korraldama loenguid ja konsultatsioone.

Et uued, esimese kursuse üliõpilased leiaksid juba esimestest õppetööpäevadest õige koha meie kollektiivis ja õige suuna oma töös, tuleb meie õppejõududel ja vanemate kursuste üliõpilastel pöörata neile erilist ja igapäevast tähelepanu. Tuleb tunda huvi iga üksiku üliõpilase töö ja õpingute vastu, tuleb aidata neil üle saada esimestest kohanemisraskustest ja panna alus püsivale ja resultatiivsele tööle.

Tänavu meie instituuti vastuvõetute iseloomustuste ja soovitusetegevuse võime kahtlusetu oleda, et meie kollektiivile on tulnud tõsine, tubli, töötahteline täiendus. Meie instituudi kollektiivi varajasmate liikmete austavaks kohuseks on aidata neil kujuneda kõigiti täisväärtuslikeks kõrgema kvalifikatsiooniga nõukogude tootmise ja tehnika komandörideks.

Selleks siis, seltsimehed, alustame õppeaasta esimestest päevadest täie energiaga!

Tähelepanu!

Käesoleva õppeaasta esimese ja üliõpilaste festivalidest osavõtte kultuurmassilise üritusena toimub laupäeval, 5. septembril Poola, A. Mik, G. Podelski ja k. a. instituudi peahoone VII auditooriumis

FESTIVALIDE ÕHTU.

Esinevad kuuendast ja seitsmendast ülemaailmsest noorsoo

ja üliõpilaste festivalidest osavõtte kultuurmassilise üritusena toimub laupäeval, 5. septembril Poola, A. Mik, G. Podelski ja k. a. instituudi peahoone VII auditooriumis

Pääsmed eelmüügil TPI Ametiühingukomitees.

TPI ISETEGEVUSKLUBI

Nemad asuvad omandama keemiainseneri elukutset

Üheks suurema konkursiga erialaks oli käesoleva aasta uute üliõpilaste vastuvõtu perioodil orgaaniliste ainete keemia. Siia pääsesid sisse ainult kõige tugevamaid. Pole siis ka midagi ime, et meie instituudi kollektiiv tahab eeskätt tutvuda just nendega, kes suutsid edukalt sooritada kõik sisseastumiseksamid ja keda võeti vastu sellele nii ihaldatud erialale.

Kellest rääkida siis kõigepealt? Kellest alustada?

Muidugi neist, kes on juba aastaid viibinud tööl, kes pidevalt täiendades oma teadmisi, oskusi ja haridust, on seadnud endale kindla eesmärgi — õppida inseneriks!

Üks nendest on kahtlematult senine Tallinna Toidukaubastu raamatupidaja, kommunistlik noor Õie Möll. Õie on töötanud juba neli aastat. Kaastöölised ja Tallinna Toidukaubastu kommunistlike noorte algorganisatsioon tunneb tütarlast kui püüdlikku, kindlaseelomulist alati abivalmis seltsimeest ja soovitas teda peale tööliskoortel keskkooli lõpetamist edasi õppima meie instituuti. Oleme veendunud, et Õie täidab oma seltsimeeste lootused. Kõigiti hea iseloomustuse ja soovitusena asus sisseastumiseksameid sooritama ka Autobaasi nr. 102 dispetšer, kommunistlik noor Taimi Kivimäe. Ja Taimi õigustas seltsimeeste usaldust — ta on Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilane.

Trükikoja «Jõhvitrükk» komsomolialorganisatsiooni poolt Meeme Põldmele välja antud iseloomustusest-soovitusel loome: «Trükikoja «Jõhvitrükk» komsomolialorganisatsioon võib teda iseloomustada järgmiselt: töökas, distsiplineeritud, tahtejõuline ja seltsimehelik kommunistlik noor.

Oma tööülesandele ja komsomolialorganisatsiooni poolt antud ülesandele täidab korralikult.

Käitub nagu see on kohane nõukogude noorele.»

Ka Meemet võime õnnitleda kui vastuvõetueksamid edukalt

sooritanud ja meie instituuti vastu võetud noort.

Nõukogude Armeesidest saabus sisseastumiseksameile kommunistlik noor Aado Luik — peale nende sooritamist võeti ta vastu ilma pretensioonideta.

Tallinna Mööduriteadustehases võeti meie üliõpilaseks vastu tehnik-tehnoloog Elle Murula, Vabariiklikust Teadusliku Uurimise Sanitaar-keemilise laboratooriumist laborant Anne-Mall Kutser, Türi rajooni TSN Rahandusosakonnast pearaamatupidaja Tiiu-Sirje Suurorg ja Kohtla-Järve Põlevkivi Ümbertöötlemise Kombinaadist ahjude tehnik-tunneltöölise Virge Kurg.

Need on noored, kes võeti keemia-mäeteaduskonna orgaaniliste ainete keemilise tehnoloogia erialale vastu tööstaažiga. Ülejäänud 22 on aga tulnud otseselt keskkoolipingist.

Nende hulgas on Suure-Jaani Keskkooli poolt soovitatud kommunistlik noor Rein Lauk, Viljandi I Keskkooli lõpetanud kommunistlik noor, vabariigi koondvõistkonna liige kergejõustikus, Jüri Reier, kommunistlik noor Mare Teesalu Loksa Keskkoolist, Tallinna 18. Keskkooli eeskujulikkult lõpetanud kommunistlik noor Tõnu Lembit ja teised.

Soovime kõigile äsja vastuvõetutele indu ja püsivust, jõudu ja töötahet insener-keemiku kutse omandamisel.

E. AMENDBERK (KS-52)

Tänavu asus meie instituudi kaugõppeteaduskonda õppima hulgaliselt noori Kohtla-Järvelt. Kohtla-Järvele organiseeritud õppekonsultatsioonipunkti kaudu viidi sisseastumiseksamid läbi kohapeal.

Pildil: Kohtla-Järve Soojuselektrijaama vahetusülem Karl Niklus (vasakul) ja Kaevanduse nr. 4 minöör Heldur Valdman kirjutamas eksamitööd eesti keeles.

H. Araku foto

SUVEVAHEAJAL TÖÖTATI HÄSTI

Jälle on saabunud uus õppeaasta kõigi oma rõõmude ja muredega. Mida siis on üliõpilastel jutustada oma suvisest õppevaheajast?

Kindlasti meenuvad paljudele õppe- või tootmispraktika meie kodumaa mitmesuguste rajoonide tehastes ja tööstustes, meenuvad ekskursioonid ja matkad, meenuvad kindlasti ka ühiskondlikult kasulik töö, millest võeti osa komsomoli lähetuskirjade asul.

Kui juba rääkida ühiskondlikult kasulikest tööst ja neist objektidest, millistel meie üliõpilased möödunud suvevaheajal kaasa löid, tuleb kindlasti alustada kogu vabariigi kommunistlike noorte löökehitusest — Balti Soojuselektrijaamast. Et see energiahiiglane võiks alustada oma esimese järguga tööd ehitajate poolt vastuvõetud tähtajal, see on Suure Oktoobrirevolutsiooni 42. aastapäeval, andsid kuigi väikese, kuid siiski märkimisväärse panuse meie instituudi 200 üliõpilast. Nad töötasid Balti Soojuselektrijaama ehitustandri kahe vahetusega kahe kuu vältel. Narvas töötanud üliõpilastest paistsid eriti silma meie üliõpilaste brigadi staabiülem Eevi Näppo, kes viibis ehitusel kaks kuud, kommunistlikud noored Kaarli Kristenprun, Mart Soo, Kristjan Veiss ja paljud teised, kes töötasid väga kohusetruult ja innustasid oma eeskujuga ka teisi.

Teine osa üliõpilasi võttis osa ühiskondlikult kasulikest tööst meie instituudi objektidel. Üliõpilaste kätega viidi katuse alla ehitusmaterjalide laboratooriumi

hoone teine pool. Siin töötasid põhiliselt ehitusteaduskonna üliõpilased eesotsas teaduskonna komsomolibüroo sekretäri Kalju Ehalaga.

Väga tublilt töötasid soojustehnika laboratooriumi montaažitöödel õpperühma AS-32 üliõpilased. Õpperühmad KS-32 ja K-24 teostasid remondi ja lõpetasid montaaži keemilise tehnoloogia laboratooriumis. Nooruslikult töönust ei tulnud puudu ka õpperühmade E-32 ja MI-31 kollektiivid, kes andsid oma panuse instituudi raamatukogu ümberehitusel.

Klooga Tervistparandava Puhke- ja Spordilaagri sauna ehitusel täitsid oma ühiskondliku töö kohustuse õpperühma EA-34 ja õpperühma E-51 üliõpilased. Kuna see objekt oli noortele ehitajatele esimeseks omal käel sooritatavaks tuleprooviks, siis on ka loomulik, et üliõpilased suhtusid oma töösse väga hoolikalt. Kahjuks ei suudetud suvekuude jooksul aga müüridest kaugemale jõuda. Ehitajad ei taha jätta alustatud pooleli ja nad esitasid üleskutse kõigile ehitusteaduskonna üliõpilastele — töötada igal üliõpilasel kolm päeva veel septembrikuu jooksul ja viia ehitus sellega lõppjärku. Pole kahtlust, et ehitusteaduskonna kollektiiv toetab seda üleskutset üksmeelselt.

Peale nimetatud objektide aitasid õpperühmad E-32 ja AT-34 kaasa instituudi hoovis asuvate laohoonete remontimisele, õpperühm E-35 töötas soojustehnika laboratooriumi juurdeehituse

püstitamisel, õpperühmast ES-23 oli suur abi Koskla tänava ühiselamu väljaehitamisel. Ühiskondlikult kasuliku tööd tehti veel laevajõuseadmete laboratooriumis, mehaanika õppetöökohas, instituudi majandusosakonnas ja mujal.

Meie šeflusaluses kolhoosis «Sõprus» viibinud õpperühmade KS-52 ja KT-53 üliõpilaste tööga jäid kolhoosnikud väga rahule.

Kokkuvõttes võib tunnustavalt märkida, et kogu meie üliõpilaskollektiiv suutus ELKNU TPI VII konverentsil vastuvõetud otsuse — töötada suvevaheajal vähemalt üks kuu ühiskondlikult kasulikel töödel — täitmisele täie tõsidusega. Kuigi lõplikud kokkuvõtted tehtud tööde mahust ei ole veel valminud, võib ELKNU TPI Komitee ühiskondlikult kasuliku töö staap rahuldustundega öelda, et meie ühisest üritusest ei jäänud ilma mõjuva põhjusega kõrval üksi füüsiliselt terve üliõpilane.

Lähematel päevadel kuulab ELKNU TPI Komitee oma istungil ühiskondlikult kasuliku töö staabi aruannet suvevaheajal tehtud tööst. Samuti vaadatakse sellel istungil läbi ka paremini töötanud üliõpilaste autasustamise küsimus.

Materjalid suvise ühiskondlikult kasuliku töö kokkuvõtetest avaldame meie ajalehe järgmises numbris.

A. KITSING,

ELKNU TPI Komitee ilge ühiskondlikult kasuliku töö ajal

Praktikal maanteedel

Tänavu suvel oli meil juba kaunis pikk tööstuspraktika. Tervelt seitse nädalat saime olla oma tulevasele tööpõllul — maanteedel.

Rühma rahvas saadeti laiali 2—3 kaupa mitmesugustesse teedevalitsustesse. Kuna võis ka oma soovi avaldada praktika kohta suhtes, siis meie Urve Jesaarega otsustasime sõita Haapsallu. Me ei olnud veel kumbki seal käinud.

Tegelikult ei tulnud aga Haapsalu linna ja isegi rajooni tundaõppimisest midagi välja.

Kohe, kui olime kohale jõudnud ja tööle vormistamisel nõutavad formaalsused täitnud, sõitis ette teedevalitsuse «Pobeda» ja viis meid Haapsalust 58 km kaugusel asuvasse Turpla teemeistri piirkonda, mis paiknes koguni Märjamaa rajoonis.

Elama paigutati meid teemeistri majja ja järgmisel hommikul sõitsime tööle.

Seal teostati parajasti Tallinn-Virtsu teelt ärapöörduva Haapsalu tee õgvendamist.

Kahjuks oli tee muldkeha tegemine juba lõpukorral, meil oli aga just ette nähtud mullatööde praktika.

Pinnas oli teeäärsetest reservidest buldooseritega juba kokku lükatud ning parajasti toimus kruusavedu kohalikust karjäärist muldkeha täiteks.

Tutvustime seal mitmesuguste teemehhanismide tööga, märkime välja kraavi telgi ja nivellime nende sügavusi, võtsime osa uue üheavalise raudbetoonisilla ehitamisest jne.

Kiiresti möödusid 4 nädalat, mis me pidime veetma Turplas. Järgmine praktika koht oli Keila

rajoonis asuv Nissi teemeistri piirkond.

Siin võib suurima meie poolt tehtud tööna märkida 13,4 km pikkuse vana tee nivellimist. See on Varbola—Rapla kruusatee ja läheb rekonstrueerimisele järgmisel aastal.

Päris praktikaaja lõpul õnnestus meil osa võtta väga huvitava üritusest. Nimelt korraldas Haapsalu Teedevalitsus ekskursiooni Läti NSV-sse. See oli mõeldud õppekursioonina — tutvumiseks Läti teelõudega ja kogemuste vahetamiseks Läti teemeistritega.

Otse liigutav oli, kui sõbralikult võtsid meid vastu Läti teetöötajad.

Kui hästi hoolitseti meie õemaja eest iga teemeistri juures, kus meil tuli peatuda.

Kaugeim punkt oli meie marsruudis ette nähtud Ventspils.

Meie ekskursioonijuht oli teemeister, kes oli Lätis elanud 13 aastat. Peab ütleva, et ta koostas suurepärase marsruudi. Me ei sõitnud kordagi 2 korda sama teed.

Üldiselt on Läti teelõud paremad kui meil. Eriti hästi on seal korraldatud teelõude heakorrasustööd. Teeviidad on eeskujulikult korras, kõikjal ühtlased puudered.

Pärast ekskursiooni sõitsime veel Haapsallu komanderingu vormistamiseks. Alles nüüd avanes meil võimalus pisut linna näha. Aega jätkus just nii palju, et jõudisime ära käia Lossimäel ja saada linnast sõna tõsisel mõttes ülevaade — torni tipust.

Ja siis tagasi Tallinna. Nii möödus praktika ja ka suvi.

M. BESTSENNÕI (EA-74)

Uus täiendus meie kollektiivile

Augusti viimastel päevadel lõpetas oma töö Tallinna Polütehnilise Instituudi uute üliõpilaste vastuvõtukomisjon. Tuleb kohe alguses märkida, et sel aastal päevasesse osakonda vastuvõetute hulgas on tunduvalt rohkem noori tootvalt töölt, kui möödunud aastatel. Samuti omavad kõik vastuvõetud uued üliõpilased positiivsed iseloomustused-soovitused oma kooli, tehase, asutuse, ettevõtte, kolhoosi või sovhoosi juhtkonnalt ja komsomoli või teistelt ühiskondlikelt organisatsioonidelt.

Et saada paremat ülevaadet vastuvõetute kontingendist, laseme kõnelda arvudel.

Päevase osakonna ulatuses on pilli järgmine: keemia-mäeteaduskonda võeti vastu 90 uut üliõpilast, neist üle 2. a. tööstaažiga — 19 ehk 21,1%, ÜLKNÜ liikmeid 56 ehk 62,2%, mehaanikateaduskonda — 170 uut üliõpilast, tööstaažiga üle 2. a. — 49 ehk 28,8%, ÜLKNÜ liikmeid 96 ehk 56,4%, energeetikateaduskonda — 120 üliõpilast, tööstaažiga 47 ehk 39,1%, ÜLKNÜ liikmeid 62 ehk 51,1%, ehitusteaduskonda — 120 üliõpilast, tööstaažiga 26

ehk 21,6%, ÜLKNÜ liikmeid 80 ehk 66,6%.

Seega võeti kokku päevasesse osakonda 500 uut üliõpilast, kellest 141 ehk ca 28% omavad tööstaaži üle 2 aasta ja 294 ehk ca 58% kuulub kommunistliku noorsooühingu ridadesse.

Kaugõppeeaduskonda võeti vastu 365 uut üliõpilast, neist kuulub NLKP ridadesse 69 ehk 18,8% ja ÜLKNÜ liikmeskonda 173 ehk 47,4%.

Õhtuse osakonna 150 uuest üliõpilasest on NLKP liikmeid 19 ehk 12,1% ja ÜLKNÜ liikmeid 71 ehk 47,3%.

Instituudi üldine vastuvõtt oli käesoleval aastal 1015 inimest s.o suurim instituudi ajaloos.

Tallinna Polütehnilise Instituudi uute üliõpilaste vastuvõtukomisjon on veendunud, et sellel aastal meie instituudile saabunud uus täiendus õigustab nii oma töökaaslaste kui ka instituudi lootusi ja asub täie tõsidusega omandama insenerituteks vajalikke oskusi ja teadmisi.

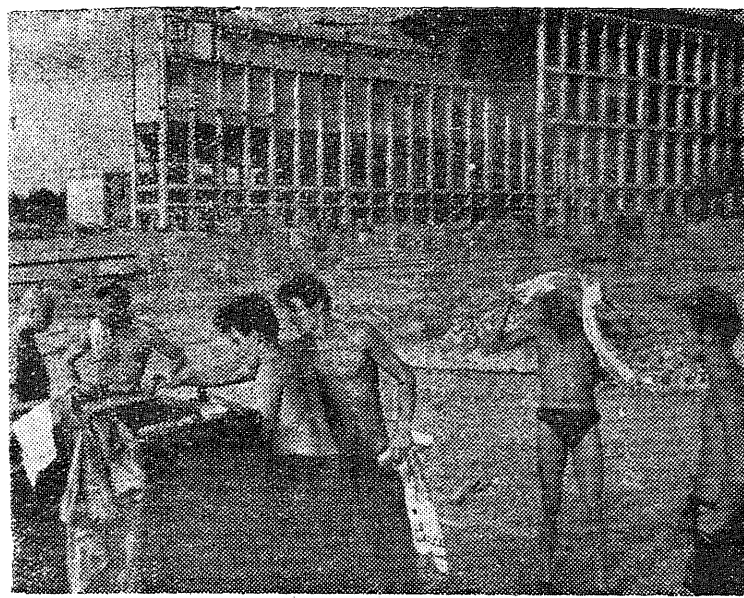
E. KESKÜLA,
ELKNÜ TPI Komitee sekretär,
vastuvõtukomisjoni liige

Viibides tööstuspraktikal Gorki Autotehases ei lasknud meie mehaanikateaduskonna tütarlapsed mööda momenti, et lasta end pildistada «Tšaiika» taustal.

H. Araku fotod

BALTI SOOJUSELEKTRIAAMA EHTITUSEL

Hommikune tualett. Poole tunni pärast algab vahetus.

Meie üliõpilasbrigaadi staabi ülem, energeetikateaduskonna üliõpilane Evi Näppo heidab pilgu ehitustandri elektrijaama peakorpuse katusele.

Kahest näitusest Moskvas

Vist küll aasta läbi on olnud juttu II Rahvaste Spartakiadist ja seoses sellega Moskvast.

Nüüd on suur spordisündmus seljataga ja kuidas meil, eestlastel — seda teavad spordisõbrad ise.

Sellepärast kirjutangi pisut Moskvast ja sealsetest muljetest üldse ning jätan kõrvale tagajärgede ja kohtade loetelu.

Moskvas on kahtlemata väga palju käinud. Punane väljak, Kreml, metroo — need on muutunud meile igapäevasteks mõisteteks ja nimeideks. Ka linnast enesest oleme siit ja sealt palju kuulnud.

Tahaksin aga hoopis jutustada näitustest, mida Moskvast külastasime.

Huvi keskpunktis olid Tšehhoslovakkia klaasinäitus ja Ameerika näitus. Ameerika näituse kohta võib kuulda küll väga mitmesuguseid erinevaid arvamusi. Mõnele meeldib, teine pole üldse rahul. Üldiselt võib öelda, et nii mõndagi on õppida ka sellelt näitusest. Nõukogude Liidu näitus Ameerikas ja Ameerika näitus Moskvast teenivad eesmärki: tugvõtta sidemeid kahe suure maa rahvaste vahel, anda ettekujutus vastava maa inimeste elust.

Vaatamata territooriumi piiratlusele sai ometi mingi ettekujutuse ameeriklaste elust.

Palju huvi pakkus Tšehhoslovakkia klaasinäitus. Tšehhi klaasinäitus Moskvast on üks grandioosemaid näitusi klaasist, mis kunagi maailmas on organiseeritud. Sellest on ka arusaadav suur huvi näituse vastu. On ju tšehhi klaas sama kuulus ja tuntud kui hiina portselan, buhaara vaibad, vene troika...

Tšehhi klaasist valmistatud esemeid eksporditakse 120 maale maailmas.

Näitus haaras oma alla 5900 m² Maneeži väljaku. Siin olid eksponeeritud kõik võimalikud esemed klaasist. Küll mitmesuguse kujuga pudelid ja purgid, mis oskuslikult üksteise peale asetatult moodustasid ühe saali seina, küll suurima meisterliikkusega valmistatud kauniste muustritega klaas- ja kristallvaase, -kausse, -taldrikuid, -kanne, -klaase jne. jne. — samas äärmuseni lihtsad, õhk-õhukesest klaasist ilma kaunistusteta veiniklaasid...

Klaas ei ole mitte üksnes levinud ilu- ja tarbevahendina majapidamises, vaid ka tööstuslikes ettevõtetes. Klaastorusid (umbes

30—40 cm läbimõelduga) kasutatakse näiteks jahveskites. Üh osa näituse ruumist võtavad enda alla peeglid. Tavaliste peeglite kõrval on peeglid, milles näe end lühikese ja paksuna, ebaloomulikult pikkade kätega ja lühikeste jalgadega. Siin oli naerpalju! Klaasinäitus jättis väg meeldiva mulje juba eksponaatide oskusliku ning huvitava paigutuse tõttu. Rangelt vitriinides se või riulitele asetatuna olek pool näitusest kaduma läinud. Nüüd aga... klaasitud tumeda taustal, ruumid poolhämärad, ise gi müstilised oma õlvidega ja vilkuvate värviliste tuledega.

Edasi anda muljet mõnel võib-olla igavast ja vähepakkuvast (mis muide on vale arvamus!) klaasist, on raske. Sedu peab siiski ise nägema.

Jah, Moskvast oli väga palju uut ja huvitavat. Seal võis tutvuda paljude rahvaste elu-oluga nii Nõukogude Liidus kui ka välismaal, külastada muuseumi ja linna vaatamisväärsusi viibida mitmesuguste rahvaste külaliskontsertidel, näha palju mis ei mahu kaugeltki ühte artiklisse.

L. LUME (MI-51)

Sotšis juuni-juuli 1959

13. juuni õhtul istusin Tallinnas Balti jaamas Riia rongile. Tasakus olid pileet Tallinn—Sotši ja sanatooriumi tuusik. Algas esimene nii pikk sõitmine elus.

Kolm ja pool päeva sõitu ei tundunud sugugi igava ega väsitavana. Jälgides vaguniaknast mööda vilksatavaid, üha uusi ja huvitavaid paiku, lendasid tunnid kiiresti.

17. juuni hommikupoolik. Ootuseärevust oli tavalisest rohkem, nii et unigi kadus varem silmist kui igal hommikul. Peale lõunat pidime jõudma Sotši.

Unustamatu mulje jättis rongisõit mägedes! Seda pole võimalik kirjeldada, seda on vaja ise läbi elada!

Juba kaugelt hakkas paistma sinine, sinine Must meri. Tervitasid nooljad küpressid. Hinge kinni pidades jälgisin maona lookevat raudteed, mis kulges otse kuristikku serval.

Külalishahkelt võttis mind vastu minu tuusikule märgitud sanatoorium «Raduga». Oleks üleliigne kirjeldada minu sanatooriumikaaslaste ja teenendava personali külalishahkust ja sõbralikkust, sest see on meie Suurel Kodumaal kõikjal ühesugune.

Sotši ise kujutab endast suurt sanatooriumi, kus iga hetk on puhkuseks ja kosutuseks. Küpressi- ja palmisalude vahel laiail pillatud avarad ja valguseküllased majad on imetoredad! Uhel pool haruldast sinine meri, tei-

Ekskursioonideks oli kasutada sanatooriumi mugav autobuss.

sel pool kõrguvad mägede tipud. Päike ei olnud soe, ta oli kuum. Meri — suurepärane!

Meeldejäädvad on tormise Musta mere vaatepildid. Mul õnnestus olla 8-pallise tormi tunnistajaks. Meri oli siis väga tore, võimas ja ahvatlev! Huvitav oli siinjuures see, et tuult peaaegu kaldal tunda ei olnud!

Käisin Sotši «Dendraariumis». See on suurepärase park subtroopika- ja troopika taimedega. Nägin seal palju haruldasi taimi. Oli tõesti tunne nagu oleksin sattunud kuhugi «mustale mandrile».

Käisime ekskursioonil Sotši lähedal asuval Ahuni ja Agura mägedel. Agura mägedes on väga ilusad kaljude vahelt langevad kosed. Kahjuks olid nad aga mo-

mendil kuivanud ja vett ainult nirises nii, et loodetavast ilusast vaatepildist jäime ilma.

Kõikidele on tuttav Riitsa järve nimi. Ei ole kindlasti kedagi, kes käiks Sotšis ja ei külastaks seda paika.

Külastasime ka Adleri ja Gagrat. Need on omapärased ja ilusad linnakesed Musta mere rannikul.

Lähets pikale kirjeldada kõike huvitavat ja ilusat, mida nägin sellel suurepärasel reisil. Igatahes — olen väga-väga rahul. Tallinna tagasi saabusin puhunud ja tervenena.

H GOLUBEV (EA-54)

Toimetaja O. PÖDER

Tellimise nr. 2845